

РЕШЕНИЕ

№ 5651

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5346** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Т. Т. Т., подадена чрез процесуален представител адв. А. И. срещу РЕШЕНИЕ № 1158 от 31.03.2022г. на СРС, НО, 109-ти състав, постановено по нахд № 1424/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материално-правните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че не е доказано извършването на вмененото му нарушение, а описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на обективната истина. Изтъква, че необосновано съдът е приел, като доказателство „тетрадка“, която не е част от утвърдените документи и не представлява дневник за дежурствата по чл.57, ал.1 от ЗЧОД. Единствено от график за работните смени, можело да се установи дали е спазено трудовото законодателство – чл.142 и чл.152 КТ. На следващо място се твърди, че неправилно не е бил допуснат искания свидетел- работник на охранявания обект, от чийто показания е щяло да се установят действителните факти. Излагат се и възражения, че НП е издадено от териториално некомпетентен административно-наказващ орган. Счита, че нарушението представлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 109-ти състав по

нахд № 1424/2022г., както и потвърденото с него НП № 23-2100106/10.01.2021г. на директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ в проведеното публично съдебно заседание се представлява от юрк. И. И., който оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1158 от 31.03.2022г., постановено по нахд № 1424/2022г. на СРС, НО, 109-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-2100106 от 10.01.2022г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416, ал.5 във вр. чл.414, ал.1 от КТ на [фирма], представлявано от Т. Т. Т. е било наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева за извършено административно нарушение по чл.262, ал.1, т.4 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Ц. И. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл.262, ал.1, т.4 от КТ, защото за м.05.2021г. не е изплатил на С. И. Т. трудово възнаграждение в увеличен размер за положения от него извънреден труд от 92 часа.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка в периода 27.10.2021г. – 16.11.2021г. на [фирма], представлявано от Т. Т. Т. е установено, че дружеството в качеството му на работодател е въвело сумирано изчисляване на работното време с период на отчитане един месец. Работникът С. И. Т. през м.05.2021г. е отработил 19 смени по 12 часа или общо 228 часа, или с 92 часа над нормата за продължителност за месеца /136 часа/. До приключване на проверката не били представени документи, удостоверяващи изплащане на възнаграждение за положения извънреден труд. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 23-2100106/16.11.2021г., а въз основа на него и процесното НП № 23-2100106/10.01.2022г. на директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са

следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13, ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107, ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/.

В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на лицето С. И. Т., чиито показания са от съществено значение за разкриване на обективната истина по казуса. На второ място, не са приети писмени доказателства- утвърден от управителя на [фирма] поименен график на работните смени за м.05.2021г. по чл.9а от Наредба за работното време, почивките и отпуските, Правилник за вътрешния трудов ред, в който трябва да са определени реда и условията за отчитане на работно време- чл.4а от НРБПО, таблица за явяването/неявяването на всеки един от работниците през периода, както и дневник за приемане и предаване на дежурство по чл.57, ал.1 от ЗЧОД.

При условие, че [фирма], представлявано от Т. Т. Т. оспорва, че е извършило от обективна страна вмененото му нарушение, несъбирането на показанията на работника и горепосочените писмени доказателства, води до постановяване на решението при непълнота на доказателствата. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административно-наказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно и всестранно установяване на фактическата обстановка относно спорните обстоятелства.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103, ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на обратното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.262, ал.1, т.4 от КТ. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд №

1424/2022г. са събрани и приети всички относими доказателства, посредством които да са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите през м.05.2021г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При положение, че събраните доказателства не са достатъчни, за да се наложи с категоричност извода за извършено нарушение на трудовото законодателство, атакуваното решение от 31.03.2022г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и да обоснове законосъобразно ли е издаденото НП № 23-2100106/10.01.2022г. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. В хода на съдебното следствие трябва да бъдат събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на лицето С. И. Т., както и писмени доказателства, удостоверяващи отчитането на въведеното сумирано изчисляване на работното време в [фирма], представлявано от Т. Т. Т..

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 31.03.2022г. на СРС, НО, 109-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на ответника за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. И. И., следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 1158 от 31.03.2022г., постановено по нахд № 1424/2022г. на СРС, НО, 109-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.